

Pozdravujem Vás pán profesor, aj všetkých ostatných,

píšem Vám report z centra Filipa Neriho za posledné tri mesiace. V centre máme vždy okolo 13 chlapcov. Za tento čas k nám prišlo okolo 7 nových chlapcov. Ak by som to rátal úplne, tak by to bolo viac, ale podaktorí utiekli ešte predtým, ako sme im otvorili spis. Niektorí prídu, len aby sa poobzerali a ak sa dá, niečo ukradli a potom rýchlo utiekli. Preto musíme byť pri nových chlapcoch veľmi opatrní, lebo nikdy nevieme, čo sa im behá po rozume a aké kujú plány. Mali sme tu chlapca, ktorého sme prijali v marci. Volal sa Wilbaforse. Človek by si pomyslel, že je to milý chlapec, ale realita bola trochu iná. Využil moju chvíľkovú nepozornosť a ukradol mi kľúče od kancelárie. Pekne si odomkol a ukradol mi peňaženku aj so všetkým, čo bolo vo vnútri. Potom prehovoril chlapca menom Vincet (13 rokov) a spolu utiekli. Na to, že mi niečo chýba som prišiel asi po dvoch hodinách. Hľadali sme všade, ale nič. Za dva dni nám volali z Nairobi, 340 km od Kisumu, že zatkli jedného nášho chlapca. Ten druhý im utiekol. Chlapec mal pri sebe moju peňaženku, a to ho prezradilo. Samozrejme peňaženka bola bez peňazí (cca 35 eur, t. j. 5000 šilingov), ale aspoň sa mi vrátili doklady. Chlapec bol v centre viac ako rok a po tomto incidente sme ho rovnou čiarou odviezli domov. Tam to bude mať ale dosť zložitú. Otec a mama spolu nie sú, každý má svoju novú polovičku. Starenka, ktorá ho mala rada s ním už teraz zostať nechce. Matka sa nám veľmi ospravedľovala a povedala, že jej nový manžel ho neprijme.

Rodičia Vinceta je na pravo.

Tak napokon sme ho dali otcovi, ktorému to bolo jedno. Chlapec od neho utiekol ešte v ten deň. Ja som ho osobne nevidel, ale bol naspäť na ulici v Kisumu.

Urobili sme samozrejme aj tentokrát zopár domácich návštev chlapcov, ktorí k nám dorazili. Mali sme medzi nimi dvoch bratov Felixa a Emanuel. Hlavu rodiny sme doma nenašli, tá tam chýba. Doma bola len mama týchto chlapcov. Majú ešte ďalších 3 súrodencov. Ich matka naozaj potrebuje pomoc. Tým, že má ešte malé dieťa, tak jej to situáciu dosť komplikuje. Žiadny otec týchto detí jej ničím neprispieva, absolútne ničím. Ja ju teda samozrejme neodsudzujem, ale sme jej pekne povedali, že to ako žijú, je hrôza. Najstarší chalan ani nechodí do školy. Matka ho posielala robiť, napr. predávať zmrzlinu v uliciach Kisumu. Tým matke pomáha získať aspoň nejaké peniaze na stravu. Chlapcov sme dali nakoniec do školy, kde chodili naposledy. Nemali takmer nič, čo sa školy týka. Dostali nové uniformy, topánky, tašku a všetko, čo do nej patrí.

Riaditeľka školy nemala veľký problém ich prijať naspäť. Chalani sú momentálne v škole a aj tam chodia. Len treba dúfať, že to tak bude už navždy.

Ďalším chlapcom, ktorého sme zobrali domov bol Netwon, 15 rokov. Na to čo zvykneme vidieť počas takýchto návštev, som bol milo prekvapený. Mali dokonca aj TV, chladničku, no jednoducho normálny dom. Chlapcov otec zomrel a ich matka od nich odišla. Má totiž ešte jednu sestru. Stará sa o nich brat ich otca. Netwon utiekol z domu, lebo mu nedávali jesť. Na návšteve sa spomenulo veľa problémov, ale nakoniec sa to všetko dobre dopadlo a chalan pochopil, že domov nie je hotel. Treba niečo aj robiť. Ustlať si po sebe posteľ, oprat' si šaty atď. Nakoniec sme sa dozvedeli,

že jeho sestra utiekla na ulicu a iná organizácia ju priviedla pred cca rokom naspäť.

Chlapec takto z domu utiekol prvýkrát, takže do školy sme radšej nešli. Niekedy je to lepšie. Niektorí učitelia vedia využiť takúto situáciu v neprospech dieťaťa. Robia si z nich nemiestne žarty a nakoniec celá škola bude rozprávať o tom, že utiekol na ulicu, fetoval lep a priviedol ho beloch. Kúpili sme len topánky a dostal zopár zošitov, lebo doma všetko mal, nie sú odkázaní na našu pomoc.

Ďalším chlapcom, ktorého sme zobrali domov je Bianka, 13 rokov. Keď počujem toto meno, tak si predstavím dcéru môjho brata, nie nejakého chlapca z Kisumu. Nerozumiem prečo dali chlapcovi dievčenské meno.

Tento chlapec má jeden problém, a to taký, že nechce chodiť do školy. Býva s jeho starou mamou, ktorá s ním nemá žiaden problém, okrem chodenia do školy. My zvyčajne ideme na domácu návštevu a potom sa vraciame naspäť aj s chlapcom do centra. Potom plánujeme čo a ako. Tu sme urobili výnimku. To, že chlapec nechce chodiť do školy nebol dôvod, aby sme ho priviezli naspäť do centra.

Ďalší úspešný návrat do rodiny bol chlapec menom Collins, 15 rokov. Chlapec pochádza z rodiny, kde je otec aj mama, takže super. Otec je rybár a domov chodí každý víkend. Problém nastal s jeho mamou, ktorá sa vyhrážala synovi, že ho zradí otcovi. Presne neviem čo Collins vyvedol ale chalan sa naľakal a utiekol z domu. Po našej návšteve sa všetko dalo do normálu a všetko sme si vysvetlili. Collins je v škole a pokračuje v štúdiu. Každú nedeľu prichádza za nami do kostola a strávi s nami nedeľné poobedie.

U Newtona na návštevu lavo sestra a lavo teta+naša Pamela

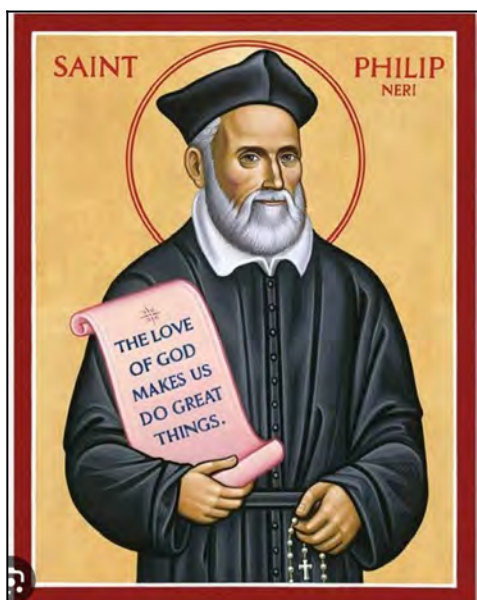

Collins a jeho cela rodina.

Veľkonočné sviatky sme prežili tak po kensky, od Zeleného štvrtka až po Veľkonočnú nedeľu. V piatok sa konali krížové cesty v meste, do ktorých sa zapojili davы ľudí. Nedeľu sme oslávili zmŕtvychvstanie Krista dobrou pečenou husou, ktorú nám kúpila jedna dobrá duša.

Tým, že boli prázdniny, tak sme si vyskočili aj na dajaký ten výlet do okolitých kopcov, aby sa chlapci dobre unavili... a nielen oni. V máji 26. sme si spomenuli na nášho patróna Filipa Neriho a uplynulo už 510 rokov od jeho narodenia. V tento deň mal narodeniny aj jeden chlapec v centre. Rozhodli sme sa, že by bolo načase vymalovať centrum. Steny boli dosť špinavé, potrebovali nový náter. Tak sme sa s veľkými chalanmi do toho pustili. Dávali sme aj obrubníky okolo živého plotu, čo máme v centre a hneď to vyzerá krajšie. Takto by som mohol písať ešte dlho, lebo 3 mesiace je dlhá doba. Kto by to ale potom čítal :). Takže toto by bolo v skratke asi všetko. Dúfam, že Vám to aspoň trochu priblížilo dianie v našom centre.

Veľmi pekne ďakujeme Vysokej škole sv. Alžbety, firme Hollen s.r.o a všetkým ostatným za vaše finančné dari a modlitby. Ďakujeme a ako hovorím „,God bless,,“

Náš patron Filip Neri 26.máj

Dávame kocky k živému plotu.

Križová cesta v Kisumu

Múka pre chudobnú rodinu

Veľkonočne drhnutie sprchy.

Biela sobota,,večerna vigilia

Zjedli by sme aj dve :)

Felix -Emanuel a ich mamina.

Felix a Emanuel naspat' tam kde majú byť-v škole.

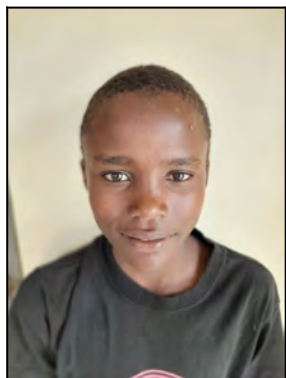
Kenský vrch Sinai

Doslova sa plazíme hore.

Miestna jednoduchá reštaurácia...denne menu chapaty fazula cca40 cen

Newton 15r

Jefta17r

Emanuel 13

Bianka 13r

Stanly14r

Naši chlapci za tri mesiace ,ktorý neutiekli. Niekdy ich nestačíme ani od fotiť a sú fuč.

Josua 15r

Felix 16r

Collins 15r

Javan 16r

Barak 14r

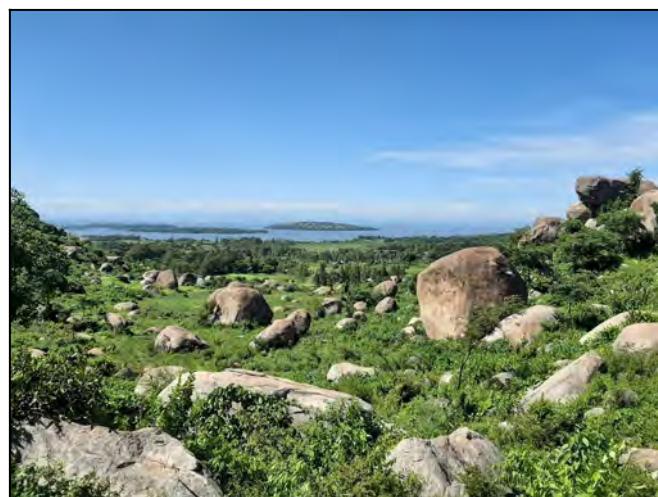
V centre....počas dna.

Naše centrum z vyšky

Sviatok Filipa Neriho....John Ray narodeniny

Na ceste do rybarskych osád kde máme našich chlapcov.

26 maj ..deti od susedov

Malujeme

Ked som v kuchyni tak mám dohľad.

Bordel ako keď sa maluje.

Vymalované

Božie telo... vyrážame do ulíc Kisumu.

Truhla len pre 6 mesačného chlapca

Samson je naš od roku 2017 a stal sa otcom...ale chlapec zomrel

Nedela-Velkonočná

Nandi Hills 2800 mmm

Collins class 8

Richard Collins form2

Briton form2

Daniel class7

Collins robí chapaty

Nové gumy pre auto 4x

Volba Pápeža

Jozef class4

Božie telo v Kisumu

Vrch Sinai v Keni :)